

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

**Raemond, Florimond de
Coloniae Agrippinae, 1655**

II. De stirpe B. Virginis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

VIII. De Suenckfeldio nova harescos auctore.
IX. De Spiritualibus.

7. **S**ed nec tu, o Sancta Dei Genitrix, hæreticorum nostri sæculi morsus effugere potuisti: nec quisquam fere Ecclesiam oppugnavit, quin te simul oppugnarit. O scelus! Etiam Antimarianorum nomine quidam gloriantur; & ut Antitrinitarij illi filio tuo nostro Redemptori divinitatem; sic illi Virginitatis laudem tibi ereptum eunt. Tam in te quam in illum iniurij, dum Deo τὸ ξοῦν te, id est, Deiparam, appellari non ferunt. Aiunt infernales lingua, serpentis illius, cuius caput illa contrivit, progenies Mariam alios quoque liberos habuisse, quod ipsum olim Cerinthus dixit, teste Ireneo (a) nempe, Mariam non solum Jesu Christi fuisse matrem. Idque Sacram Scripturam celate non potuisse, dum fratrum Christi mentionem facit. (b) Sed errant, ad litteram non ad rem attendentes. Si enim hæc sit vis eius vocis ut Frater solum notet eos qui ex eodem patre vel matre corporaliter prognati sunt dicendum quoque, erit ex Gen. 14. 14. Loth Abrahæ fuisse fratrem, qui tamen ex Gen. 14. 12. manifeste fuit filius fratris Abrahæ. Et Laban eadem ratione frater fuerit Jacobi, qui tamen avunculus fuit. Gen. 19. Nec hac iniuria contenti, ceteris feminis similem vel æqualem eam faciunt, (c) sexus illius vitij obnoxiam, & in peccatis conceptam. Sed quodnam vitium, quod peccatum esse potuit vel in corpore vel in anima eius quæ sacratum fuit divinitatis? (d) An divina maiestate dignum erat, è corpore fordibus infecto nasci? Sed hanc nobis doctrinam novorum Evangelicorum schola peperit; illa vetus Nestorij fuit hæretis, ab infelici homine Steinbergero, Prædicante in Moravia, renovata. Melanchthon Mariam non pluris quam quamvis aliam feminam peccatricem sibi esse dicit (e) Alius non minus eam peccato & damnationi quam Adamum & quemvis alium hominem obnoxiam fuisse contendit (f) Peccatum aeterno supplicio dignum ab ea commissum scribit Spangenbergius. (g) Aeternam meruisse damnationem prodidit Brentius (h) Ambitionis & vanæ gloriæ accusat Oecolampadius. Audi quid Centuriatores dicant. (i) Aiunt, omnes Patres errasse in eo, quod dicunt, Mariam Virginem singulari privilegio à peccato fuisse exemptam, nec quidquam vitiosum aut inquinatum in anima eius fuisse. Relicto enim Iesu in templo, non minus peccasse,

quam ipsam Evam, humanum genus perdendo. Vnum & solum Iesum Christum à peccato esse immunem. Sed quis Catholicorum hoc negat, incepti? Volus Christus sine peccato est per naturam, tam ratione hypostaticæ unioni, quam quod divina voluntas suppositum regebat: at B. Virgo per gratiam: *Maculam in ea non esse*, dicit Sapia. *Virgine hac nihil post Deum integrius, purius, ac mundius cogitari posse*, testatur S. Athanasius. Diabolus ipse per Mahumetis os fatenti coactus est, *in hanc unam Virginem nihil sibi iuris aut potestatis fuisse*: Virgo ante partum, & post partum Verbi increati, quod creavit cælum & terram. Et vos qui veri Christiani videri vultis, nõ solum in dubium ista revocatis, verum etiam ludibrio habetis. Scribit Calvinus, (k) *eam si virginitatis servanda votum fecerit, Deo illuisse*. Et aibi ait, *ex malitia quadam potentiam Dei ab ipsa circumscribi ac contrahi; uti antea à Zacharia quoque. additque operam ludere, qui ab omnibus eam vitij excimare velint*. Petrus Martyr (l) *Non oportet credere inquit, eam perpetuo fuisse virginem*. Et Beza in Colloquio Possiacciensi, (m) *Quid hoc referat. Cur hoc credam, quia Scriptura nihil de hoc certi asserat*? Quod ille responsum in suis ad Condæum Principem literis repetit probatque. Sic quoque Copronymus Jonomachus loquutus est, *Christum scilicet natum esse ex matre sua*. O indignum facinus! Hascene eam quæ salutem mundo peperit, contumelias pati de qua pessimi non aliter loquuntur quam de vilissimo Munditæramento, ut Lutheri, (n) & Brentij (o) scripta testantur. Incertis prognatam parentibus, Centuriatores (p) scribunt, quamvis Scriptura aperte dicat eam de tribu Juda, & è regia stirpe Davidis fuisse ortam.

Sed quid horum improbitatem miramur? quæ & olim Manichæi sic locuti sint, Augustino teste. (q) &

a Ireneo l. b. 1. cap. 25. b De Antimarianis. Vid. lib. Hieron. ab Hamgeste ad Carol. Dus. Borbo. Cassand. de duab. natur. in Christo. Coecius lib. 8. Thes. Cath. 14. & 19. c Calvin in Har. d. Matth. 29. e An. in cap. 12. Ioan. in expos. Evang. de conceptione Christi. g Possill. in Dom. post Epiphan. Ann. in cap. 2. Ioan. i Cent. 11. cap. 4. Cent. 9. 1. lib. 1. Cent. 2. & 4. De Concept. Virg. c. 18. Gregor. de Valent. lib. 2. de Euchar. cap. 1. Marl. in cap. 1. Luc. k Cal. Harm. in cap. 1. Luc. ver. 134. In cap. 4. ad Rom. m Beza. in præf. N. T. Const. Mag. Ann. pag. 114. n Luth. Possill. Evang. de Ann. o Brent. in Evang. p Centuria 1. cap. 10.

(9) & Celsus Apostata, ut Origenes (r) ait, ignobilem eam & rusticam appellavit. Sic nuper vnus, Evangelicorū in Francia numero, S. cœlorū Regi-
næ genealogiā carpere ac vellicare aggressus est, contra diuina S. Matthæi & S. Lucæ testimonia: quorum ille ab Abraham vsque descendendo, alter ad primum parentem Adam ascendendo, Iosephi putatiij Saluatoris nostri parentis genealogiam deducit. An vero vlla certior aut vetustior genealogia, quam illa Matthæi ac Lucæ Euangelistarum dari possit non credo. Voluit enim Deus vt omnium tribuum & familiarum registra à Synagoga, in qua Dei erat Spiritus, qui est Spiritus veritatis infallibilis, diligenter asseruarentur, eum in finem præcipue, vt veritas promissionum ipsius de Messia Abrahamo factarum, qui è tribu Iudæ & familia Davidis nasci debebat, liquido cognosceretur. Sic etiam æterna Sapientia omnia quæ ad Messiam seu Vnctum Domini pertinent, certis quibusdam signis notauit, ne quis deciperetur. Hinc videmus tempus & locum Natiuitatis à Prophetis prædicta, tum circumstantias vitæ, passionis & mortis ipsius; nec non qualitates eius quæ fructum hunc benedictum in ventre suo portatura erat expressas. Et quanquam ex Græcis ac Latinis Patribus possem ostendere à B. Luca Genealogiam B. V. recenseri vti à S. Matthæo genus Iosephi, tamen si quis hoc vellet negare, illum ego Beati Hieronymi ratiocinatione conuenirem dicendo, quod quamuis Sanctus Iosephus Saluatoris nostri pater non fuerit; quia tamen eum ab infantia educavit, Virginemque Mariam antea sibi desponsauerat, ob eam causam ipsius Iosephi Genealogiam esse ab Euangelista contextam, vt ex ea B. M. V. genealogia intelligeretur. (s) Illa enim lex in lib. Numer. cap. 36. & vlt. expressa legitur, *ne femina alijs viris quam qui de ipsarum tribu, nubant, itemque vt omnes viri ducant uxores de tribu & cognatione sua, quo hereditas permaneret in familijs, nec sibi miscerentur tribus.* Et hoc quidem perentibus Iosephi posteris, ita fuit decretum. Sic igitur Spiritus S. Iosephi genealogiam describens, & ab Adamo, per Abraham, Iudam & Dauid deducens, satis indicat Mariam Virginem Iosepho desponsatam, ex eadem fuisse stirpe. Huic rationi si Antimarianus se opponat, dicendo ex Tribu Leui licuisse ducere & duci de alia familia, & sic Mariam posse ex Leui tribu assumptam videri, huic respon-

debitur illud: licet tribui Leui, cui nulla certi fundi erant assignati, cum alijs tribus, vt cum tribu Iudæ & c. contrahere nuptias liceret, ac præsertim cum filiabus quæ hæredes non essent: Mariæ tamen Virgini tamquam vnicae familiæ suæ & hæredi nulli nisi qui de tribu sua esset, nubere licebat. Sed & ad præcidendam omnem dubitationem, Euangelistæ, dictante Spiritu Sancto, veram Saluatoris nostri genealogiam ex linea masculina Abraham, Iudæ, Davidis, & c. describere intendunt, è qua Saluator secundum promissiones Patriarchis illis factas, nasci debebat. Quod sane fieri non potuit, nisi Sancta Maria Virgo, è qua sola Christus carnem assumpsit, ex eadem tribu, & familia, nimirum, Abraham, Iudæ & Davidis fuerit, ex qua eius sponsus. Hæc ad os impuris illis hominibus ocludendum sufficiunt, ac præsertim execrabili illi *Simoni Budneo*, qui doctrinam hanc Antimarianorum præter alios Ebionitarum Nouorum de Christo in Lithuania disseminauit. Nos cum Sancto Ambrosio dicamus (t) *Claudat os calumnia, taceat hæresis, nec vllum contra Dei matrem contumeliosum verbum proloquitur.* Bredembachius in Historia Liouonica narrat, feminam quandam huius sectæ in Festo Assumptionis Diuæ Virginis ancillæ mandasse vt balneum calefaceret; excusantem se vero, & diei illius atque ipsius D. Virginis reuerentiam obtendentem, his verbis increpuisse: *Abi superstitiosa, & fac quod te iussi.* Maria femina fuit vt ego, & nihilo plus. Quid fiet? Inijciuntur in fornacem ligna, subijcitur ignis, nec tamen illa ignem concipiunt: mox vero delapsus è cælo ignis vniuersam domum corripit, & in cineres redigit.

III. Ad alios iam venio. Ac primum ad *Antimarios*, id est, Legis aduersarios: quorum auctor fertur Ioannes Islebius Agricola & Iacobus Schenkius Lutherani Anno 1538. (u) Aiunt quidem hunc à Luthero persuasum, errorem agnouisse ac reuocasse: sed Luthero mortuo ad vomitū rediisse, testatur Theologi Islebienses. Hæc noua sua Theologia, quæ Schluffelburgius in LXV. redigit articulo

Aa 2 los

a Lib. 13. contra Faust. cap. 9. b lib. 1. & 2. contra Celsum. c in cap. 15. Matthæi. d Epist. 7. e Vlenberg. Vita Melancht. cap. 12. num. 3. & Vit. Luth. c. 29. Anatomia Eccl. Cathol. Trac. 1. f Lib. 40.